

ת"פ 20934/10/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד א' ב' א' ח' ב' מ' ב' ש'

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ו אלול תשפ"ב
22 ספטמבר 2022

ת"פ 20934-10-21 מדינת ישראל נ' ב' ש' (עציר)
תיק חיצוני: 692140/2021

מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד חננאל שקלאר

א' ב' א' ח' ב' מ' ב' ש' (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

נגד
הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (עבירה אחת);
- נסיון לתקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב) ביחד עם סעיף 25 לאותו חוק (עבירה אחת);
- תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לאותו חוק (עבירה אחת);
- תקיפה, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (עבירה אחת);
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק (ארבע עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, היו הנאשם וא' ב' ש' (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו מזה כ-10 שנים ולהם ילד בן 7 בעל צרכים מיוחדים (להלן: "הקטין").

במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, התגוררו בני הזוג ברחוב -----, ----- (להלן: "הבית").

עמוד 1

י' ר' הינו אחיה של המתלוננת, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגורר ביחידת דיור בבית הנאשם והמתלוננת מזה כעשרה חודשים (להלן: "י").

א' ר' הינו אחיהם של המתלוננת ושל י' (להלן: "המתלונן").

אישום ראשון

ביום 29.09.21, התנהל ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנוגע לטלפון הנייד של המתלוננת. מיד בהמשך, ביקשה המתלוננת פעם נוספת מהנאשם את הנייד שלה, אז תקף אותה הנאשם בכך שהדף אותה בחוזקה.

מיד בהמשך לאמור לעיל, יצאה המתלוננת מהבית, אז התקשר אליה הנאשם וביקש ממנה לחזור הביתה. כאשר סירבה, איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה, מספר פעמים: "תבואי לפה יקרה אסון אני נודר לך שיקרה אסון תבואי לפה עכשיו", זאת, בכוונה להפחידה.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 14:00 או בסמוך לכך, ניגש הנאשם ליחידת הדיור בה מתגורר י', אז התפתח ויכוח בין הנאשם לי' על רקע מגוריו של י' בבית, במהלכו גידף הנאשם את י' ותקף אותו שלא כדין בכך שירק לכיוונו יריקה שפגעה בו והתקרב אליו באופן מאיים, אולם, המתלוננת אחזה בנאשם והרחיקה אותו מי'.

בהמשך לכך, התקשרה המתלוננת למתלונן וביקשה ממנו להגיע לבית ולהוציא את י' מהמקום. בשעה 17:00 לערך, הגיע המתלונן למקום ושוחח עם י'.

באותו מעמד, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלונן. השניים שוחחו ובמהלך השיחה, אשר התפתחה לויכוח בין השניים, אמר הנאשם למתלונן "אני בא אליך עכשיו".

מיד בהמשך למתואר לעיל, הגיע הנאשם לבית, כשהוא אחוז מוט עץ, ורץ לכיוונו של המתלונן, אשר הבחין בכך ונטל לידי ידית כיסא לצורך הגנתו, אז תקף הנאשם את המתלונן בכך שאחז בו ונשך אותו. בתוך כך, משכה המתלוננת את הנאשם לאחור והרחיקה אותו מהמתלונן.

בהמשך לכך, ניסה הנאשם לתקוף שלא כדין את המתלונן בכך שנטל מהרצפה את חפירה (להלן: "טוריה"), הניפו מעלה וניסה להגיע למתלונן על מנת לתקוף אותו, אולם, המתלוננת ונ' מנעו ממנו בגפם את תקיפתו של המתלונן תוך שהמתלוננת נעמדה בין הנאשם למתלונן ונ' אחז בחוזקה בנאשם עד שהצליח למשוך מידי ידיו את הטוריה ולהרחיקו מהמקום.

במעמד המתואר, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין במתלוננת בכך שאמר לה "תזוזי אל תגעי בי כי גם אותך אני אוריד".

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות נפוחות ואודם באזור הלסת התחתונה שמאלית, שפשופים ושריטות בפנים, בידים, ברגליים, והוא נזקק לטיפול רפואי.

כתוצאה מעשותו את המתואר לעיל, נעקרה ממקומה השם הקדמית של הנאשם.

בהמשך למתואר לעיל, בתחנת המשטרה, בהיותו בחדר המעוכבים, איים הנאשם על השוטר איתמר אילוס בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת בכך שאמר לו: "אני משתחרר אני רוצח אותה נגמר הסיפור".

אישום שני

בתאריך 09.09.21, בשעה 04:00 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת, אשר שהתה באותה העת בעיר אילת.

במעמד השיחה האמורה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה "אני אומר לך, את יודעת בלעדי זה רק בית עלמין", וכאשר אמרה לו המתלוננת שהוא אובססיבי ושהיא בקבוצת סיכון איתו, כאשר הזכירה את פרשת שירה איסקוב, השיב לה הנאשם "עוד מעט בעזרת השם".

בהמשך לכך, במעמד השיחה האמורה לעיל, המשיך הנאשם לאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שלאחר שהמתלוננת אמרה לו להפסיק להגיד שהוא ירצח גבר שיהיה איתה, השיב הנאשם: "אני ארצח אותך ואותו, אותך ואותו" וכן אמר: "ביום שאני אתפוס אותך אני משסף לך את הגרון. זהו... אני שם עליך מטרה ביום שאני אתפוס אותך הבן זונה שייגע בך וגם את אני מזיין את שתיכם... מהיום את חוזרת הטלפון שלך אצלי... תקשיבי אני ואת? עד הקבר... איך רשום אצל מימון ומסעודה בחייהם ובמותם לא נפרדו אם את רוצה להיפרד אני לוקח לך את הראש. הנה תקליטי אותי לך למשטרה תתלונני. אני אשב שמה שנתיים אני אצא אני ארצח אותך תקליטי... לא יהיה איתך גבר. גבר? אני ארצח אותך ואותו הנה תקליטי, אותך ואותו...אם את לא תעשי פה סוכות שוחט אותך כמו חנוך יאסו, חנוך יאסו" (הטעויות במקור).

בשלב זה אמרה המתלוננת לנאשם "תזזהר תזזהר תשקול את המילים שלך", אז המשיך הנאשם לאיים עליה באומרו "לא שוקל, הנה תקליטי אותי, הראש שלך, שבת, אם את רוצה אצל אתי, רק את הראש, בלי הגוף. הגוף אני מבתר אותו ושם אצבע אחת בגליל, אחת בחיפה, אחת בטבריה, לא ימצאו את הגופה, ימצאו רק את הראש אצל אתי, זה מה שיקברו, תנסי אותי".

אישום שלישי

בתאריך 27.08.21, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בבית, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם והמתלוננת, ניסה הנאשם

לתקוף שלא כדין את המתלוננת בכך שנטל כד פלסטיק ריק והשליך אותו לכיוונה של המתלוננת, אולם הכד לא פגע בה.

הנאשם עשה כן כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

אישום רביעי

במועד אשר אינו ידוע למאשימה, במהלך חודש דצמבר, היו הנאשם והמתלוננת יחדיו במסיבת "חינה".

במעמד המתואר לעיל, בשעה 21:15 או בסמוך לכך, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין במתלוננת, בכך שאמר לה "היום זה הסוף שלך כדאי לך ללכת מפה".

בהמשך למתואר לעיל, הלכה המתלוננת הביתה וכעבור כ-40 דקות הגיע לבית הנאשם.

לאחר האמור לעיל, בביתם של הנאשם והמתלוננת, ניגש הנאשם למטבל הבית ונטל חפץ כלשהו.

הנאשם התקרב למתלוננת והצמיד את החפץ תוך שהמתלוננת צועקת ומתחננת אל הנאשם שניח לה, אז אמר לה הנאשם, כי הוא יוריד את החפץ אם היא לא תתלונן עליו למשטרה. לאחר שהמתלוננת אישרה, כי היא לא תתלונן, שחרר הנאשם את אחיזתו בה.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

לאחר מכן, טענו הצדדים לענין העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- א. מרשם פלילי (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעות בעבירות כגון תקיפה סתם; החזקת סמים שלא לצריכה עצמית; החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; ביצוע עבודות ללא היתר; החזקת סמים לצריכה עצמית; אינוס קטינה מתחת לגיל 14; בעילה שלא בהסכמה חופשית; גניבה; הפרת הוראה

עמוד 4

חוקית; סיכון אדם בנתיב תחבורה בטיפול מסוכן; השתתפות בהתפרעות; פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה.

ב. מרשם תעבורתי (ת/3) - לחובת הנאשם הרשעות תעבורתיות רבות.

ג. כתב אישום מתוקן ת"פ 15958-01-20 בגין הרשעתו האחרונה של הנאשם (ת/4) - לפי עובדות כתב האישום, שהה הנאשם בפאב "אסבלדה" יחד עם אדם נוסף. כאשר קיבלו את החשבון, החלו להתווכח עם המוזג ("ברמן") ועם מנהל המשמרת בנוגע לגובה החשבון ולבסוף, תקפו אותם באלימות קשה. לנאשם ושותפו בכתב האישום יוחסו ריבוי עבירות של תקיפה סתם;

ד. מסמכים רפואיים בנוגע לע.ת.1 בכתב האישום (ת/5) - המסמכים מתעדים את הנזק שנגרם למתלון, ע.ת.1, בעקבות תקיפת הנאשם אותו;

ה. תמונות ע.ת.1 (ת/6) - תיעוד של הנזקים אשר נגרמו למתלון מתקיפת הנאשם אותו.

ו. תקליטור אירוע תקיפת ע.ת.1 - ת/7.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

א. מסמכים רפואיים של בנו של הנאשם (נ/1) - בנו של הנאשם בעל צרכים מיוחדים. מצבו הרפואי לא יפורט כאן מפאת צנעת הפרט וטובת הקטין.

ב. מסמכים בנוגע לחובות הנאשם (נ/2) - מכתב מאת עו"ד ניסים תקוע, בא כוחו של הנאשם בהליך חדלות פרעון; צו לפתיחת הליכים במסגרת תיק 29606-07-21; דו"ח תיקים מרוכז לחייב בהוצאה לפועל, ממנו עולה, כי לנאשם חובות בסך 1,228,174 ₪.

בנוסף, העידה ההגנה עדי אופי כדלקמן:

ע.ה. 1 - שלמה בטיטו

העד סיפר, כי הוא רכז בתנועת נוער אשר פועלת למעלה מעשור ומעביר שיעורים ופעילויות לנוער בסיכון.

לדבריו, הנאשם חבר אליו ומסייע לנערים בסיכון, עורך עמם שיחות.

העד טען, כי לנאשם יש לב טוב והוא איש של דיבורים אך לא מעשים.

לדבריו, הנאשם והמתלוננת זקוקים להדרכה, הוא מאמין בנאשם וביכולתו להצליח.

לשאלת בית המשפט, כיצד הוא משמש להדריך נוער בסיכון כשהוא עצמו מסתבך בעבירות ובאילו תקופות מדובר, השיב העד, כי מדובר על תקופה של שמונה חודשים לפני מעצרו.

לדברי העד, במהלך שמונה החודשים שקדמו למעצרו, הנאשם היה "נקי" מכל העבירות.

בחקירתו הנגדית אמר העד, שהוא מכיר את העד מזה כלוש שנים, דרך אחיו, כיוון שהוזמן לדבר באזכרה של הוריו.

כאשר נשאל במה באה לידי ביטוי התנדבותו של הנאשם השיב, כי הוא מקיים שיחות עם אנשים.

כאשר נשאל, בהמשך לאמרתו בנוגע לכך שהנאשם איש של דיבורים ולא מעשים, האם מודע לעובדות ולעבירות שבכתב האישום, אשר אינן מתמצות רק באיומים מילוליים, השיב, כי הוא נכח באירוע נושא האישום הראשון, והנאשם היה בסערת רגשות.

ע.ה.2 - המתלוננת- א' ב' ש'

המתלוננת שיתפה, כי היא נשואה לנאשם כ-10 שנים ולהם ילד משותף עם צרכים מיוחדים. לדבריה, שירתה כ-17 שנים בשירות בתי הסוהר וכיום עובדת בחברת סיעוד.

המתלוננת שיתפה, כי חיי הנישואים שלה ושל הנאשם היו טובים, אך אחיה הנכה הגיע לגור אצלם למשך כשנה וזה גרם לה להזניח את בעלה כיוון שהיא טיפלה באחיה.

לדבריה, היא הגזימה באמירות שלה כיוון שהיתה בסערת רגשות.

לדבריה, מעצרו של הנאשם גרם למצוקה נפשית לבנם הקטין, אשר מפחד שאביו נפטר.

לדבריה, הנאשם השתנה והיא אינה מפחדת ממנו, ואף בכוונתה להחזיר אותו לגור עמה בבית לאחר שחרורו, והיא רוצה להרחיב את התא המשפחתי ולהביא עמו ילדים נוספים.

העדה שיתפה, כי היא והנאשם נמצאים בטיפול זוגי. לשאלת בית המשפט, כיצד עוברים טיפול אם הנאשם עצור, השיבה העדה, כי מדובר בשיחות טלפון.

המתלוננת ביקשה מבית המשפט לרחם על הנאשם לטובת בנם הקטין וטענה, כי היא רואה שיפור ושינוי בנאשם ואת המוטיבציה שלו להשתנות ואף, לדבריה, מסרה דברים אלו גם לעו"ס ולקצינת האסירים.

לדבריה, היא והנאשם בהליכי פוריות אשר הופסקו בשל מעצרו. לדבריה, בקרוב לא תוכל להמשיך בהם בשל גילה.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי האירועים אשר החלו בדצמבר 2020 ועד ספטמבר 2021 מלמדים על הסלמה בהתנהגותו של הנאשם והתנהגותו האלימה נפרסה על פני תקופה ארוכה.

התביעה הפנתה לאישום האחרון, שם איים הנאשם על המתלוננת פעם אחת במסיבה ופעם שניה איים עליה תוך שהוא הצמיד אליה חפץ מסוים, על מנת שלא תתלונן נגדו במשטרה.

התביעה הפנתה לאישום הראשון, שהוא האירוע האחרון, בו מסלים הנאשם התנהגותו גם כלפי שני אחיה של המתלוננת, כאשר אחד מהם נכה, ולשני נגרמו חבלות. הנאשם חדל ממעשי התקיפה רק כאשר אחרים הפרידו בינו לבין הנפגעים. לאחר מכן, שב הנאשם לאיים על המתלוננת.

התביעה עתרה למתחמי ענישה שונים כדלקמן:

- ביחס לאישום הראשון - מתחן הנע בין 10 ועד 21 חודשי מאסר בפועל;
 - ביחס לאישום השני (אישום מס' 3 בכתב האישום) - מתחם הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל;
 - ביחס לאישום השלישי (אישום מס' 5 בכתב האישום) - מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל;
 - ביחס לאישום הרביעי (אישום מס' 6 בכתב האישום) - מתחם הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.
- התביעה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם וביקשה לייחס משקל לעברו הפלילי, אשר בין הרשעותיו אף אלימות ורכוש, וכן להרשעותיו התעבורתיות הרבות, בהן גם עבירות חמורות.
- התביעה טענה, כי הנאשם נעדר כל מורא מהחוק וממעט מחומרת מעשיו.

התביעה טענה, כי מצב בו מדובר גם באלימות במשפחה ואף מעבר לכך, נדרשת ענישה מחמירה יותר.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחמי הענישה.

התביעה עתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי והתחייבות, וטענה, כי היתה הסכמה בין הצדדים על גובה הקנס, בסך 7,000 ₪.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לעמדת המתלוננת, אשר מבקשת להקל עם הנאשם ולהחזירו הביתה.

ההגנה טענה, כי הנאשם ואשתו ניהלו חיים נורמטיביים עד שהנאשם חווה משבר לאור פטירת הוריו ואחותו והיה בלחץ לאור מגורי אחיה של אשתו בביתם.

ההגנה טענה, כי האירועים נפרסו בפועל על פני תקופה של כחודש וחצי.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשם נעשו על רקע שימוש בחומרים משני תודעה.

ההגנה טענה, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, והביע חרטה.

ההגנה טענה, כי העבירות כלפי המתלוננת הם ברף הנמוך והוא לא פגע בה פיזית.

ההגנה טענה, כי הוא רק השליך לעברה כוס פלסטיק שלא פגעה בה.

ההגנה ביקשה לשקם את הנאשם ואת התא המשפחתי, כיוון שהנאשם והמתלוננת נמצאים בהליך פוריות וגם הילד הקטין צריך את אביו בחזרה בבית.

ההגנה טענה, כי האישום הראשון הוא הכי חמור אך גם הנאשם נפצע באירוע זה ואיבד שן והיתה תקיפה הדדית.

ההגנה טענה, כי הנאשם עצור מזה כ-8 חודשים וביקשה להסתפק בימי מעצרו.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לגובה הקנס שהוסכם, שעה שהנאשם מצוי בהליך חדלות פירעון.

בדברו האחרון של הנאשם אמר, כי הוא הפיק לקחים. לדבריו, הוא אדם מאמין שמתפלל והוא מבקש סליחה מבורא עולם ומאשתו. לדבריו, ישלים עם כל עונש שיוטל עליו.

הנאשם שיתף, כי נקלע למשבר לאחר פטירת הוריו ואחותו והוא החל לצרוך סמים קשים במטרה למות.

לדבריו, החליף את הסם באלכוהול אך הבין את ההשלכות וכיום הוא נקי מסמים ואלכוהול.

לדבריו, עבר טיפול במסגרת אף נס המטפל בשליטה בכעסים והיום הוא מכה על חטא ומתחרט על מעשיו.

לדבריו, אשתו ובנו סובלים בבית.

דין והכרעה

אלימות במשפחה היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה בשלמות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)[פורסם בנבו]:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

(ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 מדינת ישראל נ' כץ (פורסם במאגרים), [פורסם בנבו] נאמר:

עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפוצות, וכן הקושי של קרבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] [ניתן ביום 14.02.2011; רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [ניתן ביום 22.10.2012]).

(ההדגשות אינן במקור).

על עבירת האיומים ראו - רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 95:

האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום.

להלן, תובא סקירת מדיניות הענישה הנוהגת:

עבירות איומים

- ת"פ 45433-06-19 מדינת ישראל נ' זנו (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירה אחת של איום כלפי בת זוגו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 2666-07-18 מדינת ישראל נ' שושנה (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

- תפ 43826-06-18 **מדינת ישראל נ' פנסו** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים כלפי בת זוגו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשים בגין כל איומים.

עבירות תקיפת בת זוג

- עפ"ג 33799-05-21 **מדינת ישראל נ' דוקרקר** - המדינה ערערה על קולת העונש של מי שהורשע בארבע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים. לאחר ערעור המדינה על קולת העונש, קבע בית המשפט המחוזי, כי מתחם הענישה ההולם צריך להתחיל מ-12 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 33499-12-19 **מדינת ישראל נ' אוהיון** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

- עפ"ג 33615-05-13 **נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת סתם בת זוג, ניסיון תקיפת בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי.

עבירות אלימות שאינן כלפי בת זוג

- עפ"ג 4403-08-21 **אלון נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה אחת של חבלה חמורה. המערער הכה את המתלונן באגרופיו וגרם לו לחבלות קשות. מותב זה אימץ את עתירת התביעה למתחם ענישה הנע בין 16 עד 36 חודשים, תוך שצוין, כי ראוי היה לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור פלילי.

- ת"פ 76373-07-19 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שריסס נהג מונית בגז פלפל לאור ויכוח בכביש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין ארבעה חודשים אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ראוי להדגיש, סקירת הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם - אינם זהים. בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנוהגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

בטרם ייקבע מתחם הענישה ההולם, יש לבחון האם כלל האישומים המפורטים בכתב האישום עולים לכדי אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר באירועים שונים, המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע, כפי שעתרה התביעה.

לשם כך, יש לבחון את הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבחון האם הן עולות לכדי מסכת עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)

כן ראו, דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

דומני כי לשאלה אימתי עסקין באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקין בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה

הנאשם הורשע בריבוי עבירות איומים, וכן מספר עבירות אלימות, בהן תקיפה וניסיון תקיפה של אשתו, וכן, תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אחיה של אשתו.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל אירועי כתב האישום.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על התא המשפחתי; כבודה ובטחונה של אשתו; זכותם של המתלוננים לשמירה על שלמות גופם, בריאותם ונפשם.

בית המשפט התרשם, כי לאור טיב מעשי האלימות וטיב האיומים שהשמיע, לא אחת, כלפי אשתו, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

במקרה דנן, מוצא בית המשפט, כי לאור פרק הזמן וזהות המעורבים, יש לקבוע מתחם ענישה אחד, הנע בין 16 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מלמדים על בעייתיות בתחום ויסות רגשותיו של הנאשם, הצבת גבולות פנימיים ובייחוד על נטיה של ממש לאלימות, פיסית ומילולית.

הנאשם אינו נרתע לנקוט באלימות בגין דברים של מה בכך, כולל כלפי הקרובים לו ביותר, ללא קשר למצבם.

אין צורך להכביר אודות הנזקים הפיסיים והנפשיים הפוטנציאליים בעקבות מעשיו.

לחובת הנאשם מספר הרשעות, כמפורט לעיל, אשר אחת מהן הינה עבירת אלימות קשה בצוותא, ממש מהתקופה האחרונה, ועל פי המצוי ברישום הפלילי, נגזר דינו ביום 27.04.22.

מנגד, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

המתלוננת, אשתו של הנאשם, התייצבה בבית המשפט במועד שמיעת פרשת העונש ודיברה בשבחו, ואף ביקשה מבית המשפט לשחררו על מנת שיוכל לשוב לביתם ולהרחיב את התא המשפחתי.

המתלוננת הדגישה, כי אינה מפחדת מהנאשם ואף הבהירה זאת לגורמים המוסמכים בכלא. בית המשפט לא התרשם, כי המתלוננת מסרה דבריה תחת לחץ כלשהו. בית המשפט התרשם מהמתלוננת, כאשה אסרטיבית, המודעת לזכויותיה, מבינה בהליכים המשפטיים ומסוגלת להציב גבולות.

הנאשם פעל, לטענתו וגם לטענת יתר המעורבים בפרשה, תחת השפעת חומרים משני תודעה ולדבריו, כיום נגמל מהם ואינו צורך אותם עוד.

בסופו של דבר, חומרת המעשים מחייבת הרחקת הנאשם מהחברה בכלל ומהמתלוננים בפרט לתקופה, שיהיה בה כדי לאפשר שילובו בטיפול מתאים ואף חשבון נפש.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך המתחם.

בית המשפט ישית קנס, כפי שסוכם בין הצדדים, וכן, התחייבות להימנע מעבירה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; שמע עדי ההגנה לענין העונש; עיין בפסיקה שהוגשה; ושמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שאינו בן משפחה;
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ח' סימן ט';
- ה. קנס בסך 7,000 ₪, כפי שסוכם על ידי הצדדים, או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 שיעורים רצופים ושווים, החל מיום 15.12.22 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מיד;
- ו. הנאשם יצהיר כעת על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מכל עבירה אשר מפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו עליו בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם על התחייבות - יאסר ל-21 ימים נוספים.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.